

„Nei“, og dog fordrer, at Ministeren skal kunne beholde sin Ansvarlighed, just derfor skulle vi give ham dem forud, saaledes at han ikke skal komme til at staae lige over for os og sige: „mit Mandskab gaar fra mig allesammen, jeg har ikke Midlerne til at binde dem, og jeg behøver i det Mindste saa og saa store Midler, for at kunne holde dem“ (Hør!). Vi skulle itide give ham disse Midler, vi skulle ikke lade den Tid komme, hvor det først skulde være bevisst, at man ikke uden langt større Opoffrelse kan naae det Formaal, vi estertragte. Det kan opnaaes, saasnart man opgiver den Organisation, hvorefter vi midt i Byen beholde et saadant lille Chor, et saadant lille Regiment særskilt affondret for sig selv. — Saasnart man benytter den Anordning, som jo er givet om Børnpligten, og ordner Forholdet for Søehæren paa en lignende eller tilsvarende Maade, som det er ordnet for Landvæbningen, ville vi maaffee endogsaa kunne komme indensfor Grændserne af det, vi her bevilge; men i Dvergangstiden maae Midler være tilstede, hvorved al Forlegenhed kan hæves og undgaaes. Det er denne Betragtningssmaade, hvorfra jeg er gaaet ud, og derfor passer ogsaa den Anvendelse, som er foreslaaet med disse Penge, godt til Formaalet; thi hvorledes bringer jeg en Mand til fremtidig at blive i min Tjeneste? derved at han veed, at han ved at tjene mig godt i en vis Tid, faaer en vis bestemt forbedret Stilling. Der bliver da det dobbelte Formaal tilstede, det ene at vinde en forbedret Stilling ved Forfremmelse, det andet at vinde en forbedret Stilling ved en tro Tjeneste i en vis Klasse af Ar. Ved disse to forbundne Midler vil det være muligt at beholde Størstedelen af de Mand i Søehærens Tjeneste, som fra Barndommen af er voxet op med dette Formaal for Øie; men have vi ikke Midler ved Haanden i det Dieblis, en anden Indretning indtræder, i det Dieblis, Frigivelsen finder Sted, ville de ikke troe paa de Løfter, man giver dem, og som endnu ikke ere stikrede ved Lovgivningen, de ville enten, i Fald man siger til dem: Loven skal blive forelagt, og saa skal det blive afgjort, ventte med deres Svar, om de ville eller ikke, indtil Loven er gaaet igjennem. De Bedste, de, som stikkest kunne

finde deres Erhverv ved privat Arbejde, ville sige „Nei“, og trække sig tilbage, idet de ville føle, at naar de stille sig ret kostbare paa Markedet, bliver man nødt til at handle saameget dyrere med dem. Det er ikke forstigtigt at lade det komme dertil, og det skulde derfor have glædet mig, om man ved denne Leilighed havde fulgt det Exempel, som blev givet for nogen Tid siden, og om de samme ærede Medlemmer, som dengang tilskyndede at gaae den Vej, havde gjort sig den samme Uleilighed her, saaledes at vi vare komne til at stikke Rulle med Ministeriet. Den 5te Kjøbenhavnske ærede Rigsdagsmand (David) vilde da ogsaa fundet sig tilfredsstillt, naar Ministeriet var kommen og havde sagt: Ja omorganisere maae vi, jeg indrømmer, at Tiden er kommen — han sagde, at Tiden til Friheden var kommen med det 18de Aar; men jeg troer, at vi skulle komme til at erkende, at vi skulle give den fra Børns Fødsel af, og at det ikke skulde være nødt til at være under andre Forpligtelser end hvilkensomhelst anden Skabning, som fødes her i Landet — jeg siger, det havde været onfseligt, om Ministeren var kommen til os og havde sagt: „for at kunne omorganisere og for at kunne være stikker derpaa, maa der stilles til min Raadighed disse 25,000 Rbd., jeg forpligter mig ikke absolut til at give dem den samme Anvendelse, jeg troer jeg vil give dem en lignende Anvendelse, ja, jeg vilde endogsaa sige heri Thinget, at den Anvendelse er ogsaa mit Hjertets hvieste Formaal og Dnske, men jeg haaber i hvert Fald, at Summen maa blive givet mig.“ I fald Ministeren havde talt saaledes, saa havde Sagen været meget simpel, saa havde Røllerne været vel afpassede, og da havde vi havt en Samstemning, som vi nu muligvis ikke have; thi jeg erkjender tilfulde, at det er af Vigtighed, at Initiativet i Sager af denne Art kommer fra Ministeriet, men saa er det ogsaa vigtigt, at Ministeriet ikke er utilbøieligt til at bruge Initiativet og give Exemplet.

Hvad de Talstørrelser angaar, som ere bragte paa Tale, vil jeg ikke tage nogensomhelst Ansvarlighed for det ene eller det andet Tal paa mig, jeg vil kun fremhæve den Maade, hvorpaa jeg har foreslaaet den ærede Kjøbenhavnske Rigsdagsmand